

SLOVENSKI NAROD.

Na vsak dan zvečer, petkrat tedensko in praznično, ter vsaka po pošti prejemanje za avstro-ugarsko kraljevino za vsa leta 25 K, za pol leta 15 K, za četrt leta 8 K 50 h, za eden mesec 4 K 50 h. Za Ljubljano s pošiljanjem za dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 3 K. Kdor hoče sam prejeti, velja za celo leto 32 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez imenitve vpošiljanje naročnine se ne ozira. — Za ostanke plačuje se od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se ostanke enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanke t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vagovih ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Dež. zbor kranjski.

Danes se je sešel dež. zbor. Pred sejo je škof blagoslovil novi deželni dvorec in imel v dvorani nagovor.

Seji je predsedoval dež. glavar Detela, vlado sta zastopala dež. predsednik baron Hein in okraj. glavar Haas.

Dež. glavar Detela

je otvoril sejo z govorom, v katerem je omenil, da je dež. zbor dne 6. marca 1897 sklenil sezidati nov dež. dvorec. Prvi načrt je izdelal takratni deželni inženir Hrasky, prenesel pa ga je arhitekt Jos. Hudec. Stavbo je vestno in uspešno vodil stavbni svetnik H. Klinar. Pri oddaji del se je poseben ozir jemal na domače obrtnike.

Krasna je ta dvorana in gotovo želi vsak poslanec, da bi v njej dež. zbor uspešno delal na čast in korist domovine. Vse delo pa bi bilo prazno brez blagoslova z nebes. Postavimo delo na temelj pravice in resnice — to vodi do mira in sprave. Zgodovina pravi, da je prepričanje vseh zla. Žal, da si je človeštvo tako malo zapomnilo zapuščino, ki jo je dal Odršenik Jezus Kristus apostolom „Svoj mir vam dajem — mir vam zapuščam“. Kritično stanje v državi je posledica narodnega prepira in sovraštva, da je prišlo do tega, je kriva ona smer, ki je grešila proti pravici in resnici in ki ni delala, kar je spoznala teoretično kot opravičeno.

Naval Madjarov na obstanek celotne armade je naletel na odločen odpor. Madjari se imajo zahvaliti za vse, kar so in kar imajo, dualizmu. Na naše stroške so napredovali, sedaj pa hočejo še porušiti ustavo iz leta 1867. Madjari so pozabili, da se imajo za svojo eksistenco kot političen narod zahvaliti edinole velikodušnosti in dobrotljivosti kralja. Stare pravice Madjarov so bile pokopane pri Vilagosu, kjer je podlegla madjarska puntarska armada tako, da je mogel ruski general Paskievicz poročati: Ogrska leži Vasemu Veličanstvu pred nogami. Politično obzorje je temno, kdo ve, če bal-

kanski vihar ne prekorači meja naše države, in s skrbjo gledamo v bodočnost. Svetli žarek v teh homatiyah je cesarjev armadni ukaz. Ta ukaz je obudil veselje v patrijotičnih srcih. Končal je glavar s pozivom, da se cesarju zakliče „Slava!“

Poslanci so trikrat zaklicali cesarju „Slava“ in „Hoch“.

Deželni predsednik baron Hein.

Preteklo je več nego leto, kar je deželni zbor zadnjič imel priliko, se pečati z deželnimi zadevami. Napokilo se je mnogo važnih vprašanj, katerih rešitev ne dopušča odloga, ne da bi trpeli važni interesi. Računski sklepi niso presojeni, proračun za lani in letos ni odobren, deželni stavbni urad treba reorganizirati, deželnih prispevkov čakajo vodovodi, regulacija Mirne, osušenje barja, treba se je baviti z upravo bolnice in z zgradbo domobranske vojašnice. Požari so povzročili mnogo neseč in treba je razmisliti, kako naj se naredi konec nedostatkem pri zavarovanju. Ravno tako važna in nujna je uredba učiteljskih plač. To je tako pereče vprašanje, da se ne da odložiti. Velik del našega učitelstva se bori z veliko bedo. Da pri teh razmerah trpi šolstvo, je jasno, a če trpi šolstvo, trpi ves narod, kajti vzgoja mladine je odločilna za bodočnost naroda. V deželnem zboru se gre za razne interese. Ne jaz, ne vlada — marveč občna korist apeluje na vašo delavnost. Vlada se ne udaja iluzijam ali štela si je v dolžnost, dati deželnemu zboru priliko, posvetiti se svojemu poklicu. Pri tem ima vsaj malo upanja, da se pri upoštevanju opravičenih želja doseže nekoliko porazumljenja. Naj ljubezen do domovine zedinil poslance na plodono delovanje. Hvaležnost naroda jim bo plačilo, deželna vlada bo delovanje deželnega zbora z veseljem podpirala.

Naznanilo.

Dež. glavar je naznanil, da je treba voliti 3 člane in 2 namestnika

v pridobninsko dež. komisijo, v prizivno komisijo za osebni davek pa dva člana. Dalje aaznani dež. glavar, da mu je dr. Šusteršič izročil 50 peticij za volilno reformo.

Prestop na dnevni red.

Zbornica je potem prestopila na dnevni red. Za reditelja sta bila izvoljena poslanca baron Apfaltrern in Pirc, za verifikatorja pa doktor Schaffer in dr. Schweitzer. Pred volitvijo je dr. Šusteršič izjavil, da pripusti njegova stranka volitev teh funkcionarjev samo s protestom.

Volilna reforma.

Posl. dr. Šusteršič in tovariši so vložili nujni predlog, s katerim se zahteva sprememba deželnega reda in sprememba deželnega volilnega reda v smislu razširjenja volilne pravice. Predlagatelji nasvetujejo, naj se njih predlog izroči posebnemu odseku, da nemudoma izdela dotični zakonski načrt.

Razprava o tem predlogu se je takoj začela, in sicer je predlog utemeljeval

dr. Šusteršič.

Lani — je rekel govornik — smo v svojem predlogu pointirali splošno in enako volilno pravico. Te pointe ni v današnjem predlogu. Ta je sestavljen tako, da tudi načelnemu stališču nasprotne stranke ne nasprotuje. Klerikalna stranka stoji slej ko prej na stališču splošne in enake volilne pravice in se hoče za to borovati do zadnjega. V svesti si pa je, da v sedanjih razmerah zamore to doseči le preko izrednih dogodkov.

Položaj v monarhiji je sedaj izredno kritičen in sili na izhod potom ustavnih sprememb, ki se morejo izvršiti le z razširjenjem volilne pravice. Prepričanje imamo, da pridemo končno, četudi le po daljni poti, do splošne in enake volilne pravice. To je naš ideal, a pri tem ne pozabljamo dnevnih potreb in zahtev realne politike. Te zahteve sedanjosti so nas privedle, da smo predložili bistveno drugačen predlog kakor lani. Vi (k večini) ste sami priznali, da se mora spremeniti

volilni red in deželni red. Naša dolžnost je, da ta Vaš glas poslušamo. Za predlog, ki smo ga stavili, lahko glasujete, ker se strinja s stališčem, ki ste ga zavzemali izven zbornice. To je bil glas spravljivosti. Mi sprejmemo roko za skupno delo v svrhu volilne reforme. Naj se voli odsek. Tam bo prilika za pogajanja. Od Vas je odvisno, da pride do sporazumljenja, od volilne reforme je odvisna normalna delavnost deželnega zbora. Prvič zborujemo v krasni dvorani. Lepše ne moremo pričeti, ko da vrata odpremo ljudstvu, ki zunaj stoji. To bo najlepši plod božjega blagoslova.

Dr. Tavčar.

Priznati moram, da mi je po miroljubnih besedah predgovornikovih, ki sose držale mej, katerih smo bili doslej vajeni, lahko govoriti. Izjavljam, ne da bi se spuščal v kake razprave — niti o tem, če smo mi ljudski zastopniki ali ne, kakor je namignil dr. Šusteršič, izjavljam torej v imenu narodno-napredne stranke, da homo glasovali za nujnost. To pa naj se le tolmači kot izraz miroljubnosti in kot izraz mnenja, da naj se ta zadeva spravi la tisto stezo, na katero spada. To je pomen našega glasovanja za nujnost.

Baron Schwegel

je izjavil, da bodo veleposestniki glasovali za nujnost tega predloga, da se omogoči ustavno delovanje deželnega zbora. Tega pa nikakor in na noben način ni smatrati kot kak preudic v meritornem oziru.

Glasovanje.

Zbornica je nujnost predloga priznala soglasno.

Baron Schwegel je predlagal, naj se voli v odsek za volilno reformo 12 ne 9 članov.

Dr. Šusteršič se je temu predlogu pridružil ter z ozirom na opombo dr. Tavčarja izjavil, da ni hotel reči, da narodno-napredni poslanci niso zastopniki ljudstva.

Volitev odseka.

Zbornica je potem volila odsek za volilno reformo, finančni upravni

in verifikacijski odsek. Kdo je bil izvoljen, se v kurniku za žurnaliste ni razumelo.

Vloga okrajnega sodišča v Ljubljani, naj se dovoli sodno postopanje proti posl. Hribarju na tožbo nekih oficirjev, se je izročila pristojnemu odseku.

Klerikalna stranka je vložila več nujnih predlogov.

„Patrijotično veselje“.

Dr. Šusteršič je utemeljeval nujni predlog, naj se izrazi patrijotično veselje nad cesarjevim armadnim poveljem. V utemeljevanju je vehementno napadal Madjare in pobijal njih zahteve ter povdarjal, da treba spoštovati individualnosti v tej državni polovici.

Baron Schwegel se je pogojao izrekel za predlog, na kar je bila nujnost sprejeta in se je predlog izročil upravnemu odseku.

Tretjeletniki.

Proti vkazu vojnega ministerstva da se obdrže vojaki tretjeletniki še po dosluženem času pod zastavami, sta bila vložena dva nujna predloga, prvi od narodno napredne, drugi od klerikalne stranke. Prvi predlog je utemeljeval dr. Ferjančič, drugega dr. Šusteršič. V kurniku za žurnaliste se ni moglo razumeti, kaj sta govorila. O predlogu se je vnela daljša razprava. Dež. glavar Detela je grajal dr. Šusteršiča, ker je imenoval zadevni ukaz vojnega ministra hudodelstvo. Dr. Šusteršič: Jaz sem rekel hudodelstvo na avstrijskem patrijotizmu. Glavar Detela: Minister gotovo ni imel tega namena. Dr. Šusteršič: Potem pa je pamet zgubil.

Dež. predsednik baron Hein se je postavil na stališče, da je sklepanje o tej zadevi nepotrebno, ker se itak jutri snide poslanska zbornica, in je branil vojnega ministra.

Govorili so še Luckmann, dr. Šusteršič in dr. Ferjančič.

Prihodnja seja se naznani pisмено.

LISTEK.

V megli.

Novela Leonid Andrejev v. (Dalje.)

»Lilijočka je tudi zaljubljena v nekoga, in jaz niti ne vem, kakšen da je — v nekega Avdjejeva — menim, da je gimnazijec.«

»Lilija, ali pride danes Avdjev?« je vprašal Sergej Andrejevič navidezno popolnoma ravnodušno.

Lilija je prestrašeno trenila z dolgimi trepalnicami, jabolko, ki ga je imela v rokah, ji je palo na tla in v zadregi je vzdihnila: »Ah!«

Potem pa se je sklonila, da bi pobrala jabolko, in je, ko se je zopet vzravnila, živo zardela. In v vidni zadregi je odgovorila:

»Da, Tinov pride in Pospjelov in Avdjev prideta tudik.«

V Pavlovi sobi je postalo nekoliko svetlejšje in naslikano selo je plastično odsevalo s stropa. Pavel je bil slabe volje; vzel je v roko knjigo, a jo je zopet zlovoljno odložil; potem se je pa domislil, da je Lilijočka pripovedovala, da jo bodo posetile gim-

nazistinje. Tudi Katja Reimer, ta vedno resna, zamišljena, odkritosrčna Katja Reimer boče prišla.

Kakor goreče oglje ga je ta misel vžgala v srce, z globokim vzdihom se je hipoma obrnil ter skril obraz v blazinah. Potem pa se je zopet okrenil, obrisal si je dvoje gorkih solz iz oči ter nepremično zrl gori na strop, ne da bi videl onega velikega kmeta, onega velikanskega voza.

Na Dašo se je zmisil in na ono temno junijsko noč.

Temna je bila ta noč, neštete zvezde so migljale na brezkončnem modrem nebesnem oboku, kojega je zastirala velika izza obzorja se vzdigajoča megla.

V gozdu, kjer je ležal med grmovjem, je bilo temno, da niti svoje roke ni mogel videti in zdelo se mu je včasih, da sploh ne živi, kakor da bi ne bilo na svetu ničesar, nego nema, pusta tmina. In svet se je širil na vse strani v neskončnost; temno in brez konca se je razprostiral pred Pavlom in Pavel je čutil v globoki samoti svojega otožnega srca njegovo neskončno, docela tujo veličino. Ne-

premično je ležal in čakal, da bi prišli Katja Reimer in Lilijočka in vsi drugi brezskrbni ljudje, ki so živel v njemu docela tujem svetu in so mu tudi ostali povsem tuji.

On ni šel z njimi; ljubil je Katjo Reimer s čisto, vdano, melanholično ljubeznijo; ona pa ni vedela za to njegovo nagnenje in ga tudi ni mogla vračati.

Pavel pa je hotel biti sam, a vender ga je nekaj neznanega vlekel h Katji, da bi se še bolj vglobil v njeno zanosno lepoto, da bi se še bolj uživil v svoje neznosno gorje, v svojo veliko osamelost. Ležal je med grmovjem na tleh, tuj ljudem, tuj tudi življenju, ki je plavalo v tej temni rožnikovni noči z vso svojo divoto, s svojo radostjo in s svojimi pesnimi mimo njega...

Dolgo je slonel tako in tema se je širila in gostila okoli njega. Zaslišali so se v bližini glasovi, smeh se je razlegel, suho vejevje je pokalo pod nogami in približala se je družba mladih, veselih ljudi — in dohajali so vedno bližje in bližje, kakor množica razposajenih zvokov.

»Otroci!« je govorila Katja Rei-

mer v globokem altu, »tu si človek lahko zlomi tilnik! Posvetite no!«

Iz teme se je odzval tenak, čudno zvoneč glas:

»Izgubil sem vžgalice, Katarina Edvardovna.«

Med smehom se je zaslišal drug glas, mlad, blagodoneč bas:

»Katarina Edvardovna posvetil bom jaz!«

Katja Reimer je odgovorila in njen glas je donel resno in spremenjeno:

»Prosim lepo, Nikola Petrovič.«

Vžgalica je vzplamtela in gorla en hip z bliščečo, belo svetlobo. Toda v temi se je videla samo roka, ki jo je držala, in zdelo se je, kakor da bi ta roka plavala v zraku. Nato pa je nastala še gostejša tema in družba se je oddaljila, smejoč in zabavajoč se.

»Podajte mi roko, Katarina Edvardovna«, se je zglašil isti mladi, blagodoneč bas. Nato kratek odmor, da mu je Katja podala roko, krepki moški koraki in šumenje ženskega krila.

Isti glas je vprašal tiho in nežno:

»Zakaj ste toli otožna, Katarina Edvardovna?«

Odgovora Pavel ni več slišal, oddaljili so se že. Glasovi so doneli nakrat zamolklo, še nekoliko vztrepetali, nato pa utihnili popolnoma. Temno je postalo in zavladala je globoka tišina, kakor da bi izumrlo vse. V tem hipu pa se je zaslišal zvonek dekliski smeh in visok tenor je pel čisto in doneče:

»Trepeče duša moja, radost polni src: Bog živi naj Marijo, predrago mi deklet!«

»Izborno!« so klicali glasno in veselo vsi vprek. Nato pa je odhajajoče zastrla nepredorna tema. Zavladala je mučna tišina, kakor v grobu, kakor v zračnih prostorih, oddaljenih tisoč vrst od zemeljske površine. Pavlu se je zdelo, da je odkorakalo v tej temni junijski noči mimo njega življenje z vsem svojim veseljem, z vso svojo lepoto in poezijo. Pavel se je vzravnil in pridružen šepetal:

»Zakaj ste toli žalostna, Katarina Edvardovna?«

In zablesčale so mu tihe solze v obeh.

»Zakaj ste toli žalostna«, je ponavljal in brez smotra korakal naprej, venomer naprej tja v temno noč, (Dalje prih.)

Deželni zbori.

Štajerski deželni zbor je imel včeraj svojo prvo sejo. Slovenci so prišli polnoštevilno. Predložili so se proračuni za leto 1903 in 1904 ter poročila deželnega odbora glede ustanovitve deklishe meščanske šole v Knittelfeldu in Voitsbergu, glede podražavljenja krajevne železnice Celje-Velenje itd. Posl. dr. Dečko je vložil prošnjo za posebni kolodvor v Celju. O razmerju Avstrije z Ogrsko so vložili nujne predloge nacionalci, klerikali, veleposelniki in »bauernbündlerji«. Zahtevali so namreč, naj se Ogronom ne dovoli nikake državno-pravne ali gospodarske koncesije ter naj se Avstriji pripravi za ločitev od Ogrske. Nujnost se je priznala ter so se predlogi izročili posebnemu odseku 12 članov. Zaradi zadnje povodni so stavili predloge za odpo-moč Ornig, Žičkar, Rokitan-sky in dr. Zadnji je nasvetoval, naj prispeva dežela 200.000 K. Poslanec Lenko je zahteval za pogorelce v Slov. Gradcu 55.000 K deželne pod-pore. Posl. Robič je nujno predla-gal, naj se dovoli podpora Šentle-nartčanom zaradi škode po toči. Posl. dr. Jurtela je predlagal naj se ceni škoda zadnje povodni v ptujskem okraju. V večerni seji se je razpravljalo o podražavljenju železnice Celje-Velenje. Prihodnja seja se naznani pismeno.

Koroški deželni zbor je dovolil za regulacijo 21 hudournikov Bele in Zilice 720.000 K, za poško-dovane vsled zadnje povodni pa 30.000 kron in deželno delavsko pomoč.

V bukovinskem deželnem zboru so Romuni opustili obstruk-cijo ter so se le pri verifikaciji iz-volitve dr. Onciula odstranili. Dež. zbor je sprejel nujni predlog posl. Straucherja glede zvišanja plač ljudskošolskim učite-ljem. Istotako sta se sprejela de-želni proračun in proračun deželnega šolskega zaklada za leto 1903. Skle-nilo se je, naložiti 32 odstotno de-želno naklado in 50 odstotno naklado za šolski zaklad.

Solnograški deželni zbor je izrekel zahvalo cesarju za podporo vsled povodni prizadetemu prebival-stvu. Nato se je zasedanje odgodilo na nedoločen čas.

V moravskem deželnem zboru so vložili Mladočehi več nujnih predlogov. Posl. dr. Stran-sky je predlagal, naj se odgovori na cesarski patent, s katerim se je sklical deželni zbor, z adreso cesarju kot mejnemu grofu Moravske. Posl. Žaček je predlagal ustanovi-tev češkega vseučilišča za Moravsko. Posl. Koudela je zastopal jezikovno ravnopravnost v službi deželnega odbora.

Kriza na Ogrskem.

Kriza je spravila v ospredje državno-pravna vprašanja. V ta namen je konferiral grof Khuen-Heder-vary z ministrom Langom in sekojskim načelnikom Thalloczy-jem, ki sta oba vseučilišna profe-sorja. V prvi vrsti se razmotrivajo pravice vladarja. Danes dopol-dne sprejme cesar zopet grofa Khuena v avdijenci. Splošno se go-vori, da se poveri zopet grofu Khuenu sestava kabineta, vsekakor pa se pričakuje, da bo v četrtkovi izvenredni seji stopil novi mini-strski predsednik pred državni zbor. Opozicijo je ta vest tako ogov-čila, da je sklenila, da ne pripusti Khuena k besedi ter se mu po po-trebi celo zabrani vstop v parla-ment. V liberalnem klubu vlada veliko razburjenje. Klub se je raz-cepil v tri skupine. Večina poslan-cev zahteva, naj se kralj s posebno spomenico opozori, da je narod vsled armadnega povelja skrajno užaljen in da mora to kralj na kak način koli popraviti. Druga skupina je za to, da se morajo narodove pravice v parlamentu samem energično braniti; le mala skupina je za to, naj se počaka. Splošno se sedi, da kralj ne bo hotel izdati posebnega mani-festa na ogrski narod, temuč bo le grof Khuen pooblaščen, da poda iz-javo v zbornici ali v klubu, s katero se bodo duhovi pomirili. V več-rajšnji avdijenci je razložil grof Khuen cesarju vzroke, zakaj je nujno potrebno, da pride cesar takoj v Budimpešto. Cesar je odgovoril, da za sedaj o tem ni govora. Poča-kati mora, kaj bo sklenila liberalna stranka. Ako bo ta zahtevala ma-djarsko poveljevanje, ne pride v Bu-dimpešto. Cesar je nadalje izjavil, da vztraja brezpogojno pri nemškem poveljevanju, in da tudi principijalne izjave ne bo podal.

Politične vesti.

— Kakor prijavlja »Mon-tagspresse« bo znana cesarska naredba glede podpor vsled elemen-tarnih neizgovorljivih predmet iz-vanrednemu zasedanju državnega zbora. Z ozirom na novo katastrofo v planinskih deželah bodo najbrže zastopniki teh dežel zahtevali, da se pomožna akcija raztegne tudi na te dežele.

— Nadvojvoda Oton — iz-gnan z Dunaja? »Magyaroszag« poroča, da se je pri obisku nem-škega cesarja splošno opazilo, da je nadvojvoda Oton manjkal. Nadvoj-voda biva v Parizu ter je baje za-radi neke diskretne zadeve pregnan z Dunaja.

— Boj proti nadškofu dr. Khonu se je začel znova. V »Pozoru« izjavlja cela vrsta duhov-nikov, ako ne bo rimska kurija po sklenjeni preiskavi odpomogla, pri-dobili si bodo pomoč duhovniki

sami, ako treba tudi za ceno svojega življenja.

— Mandate so odložili vsi nemški občinski odborniki v Mor. Beli cerkvi.

— Županom v Brnu je zopet izvoljen dr. Avg. Wieser.

— Evangelska zveza v Avstriji je imela včeraj shod na Dunaju. Posl. Eisenkolb je pro-slavljal nemškega cesarja kot prvega protestanta. V odbor je bil izvoljen tudi znani Pogatschnik iz Trsta.

— Avstro-ogrsko trgovin-ska bilanca za mesec avgust izkazuje aktiva 483 proti 289 mil. kron lanskega leta. Uvozilo se je za 134.9 mil. K (96 mil. več kot lani), izvozilo pa za 183.2 mil. K (29 mil. kron več).

— Ruski car ne pride na Dunaj? »Montags Revue« po-roča, da pride ruski car za 2 dni samo na lov na divje koze v Neu-berg na Gornještajersko, kamor ga je povabil cesar. Na Dunaj baje ne pride, ker se boji socialističnih de-monstracij.

— Novi vežbenik za pe-hoto je cesar potrdil.

— Novo srbsko ministr-stvo. Sestavo kabineta prevzame general Sava Gruić, ki obdrži predsedstvo in zunanje zadeve; fi-nance prevzame Stojan Protić, notranje zadeve Mijo Vučić; stavbe Milosavljević, pouk Nikolić, pravosodstvo Gersić. Vojni mini-ster bo ali general Putnik ali pa polkovnik Miletić.

— Obravnava zoper srbs-ke častnike-zarotnike se za-čne danes. Obtoženih je 25 častnikov, med njimi stotnik Novaković, Semović in Lazarević. Obrav-nava bo tajna. Govori se, da bo No-vaković obsojen na smrt. V »Narod-nih listih« je priobčil dolg zagovor, v katerem pravi, da je bila dolžnost častnikov, nastopiti proti onim tova-rišem, ki so umorili kralja, kateremu so prisegli zvestobo.

— Položaj na Balkanu se je zadnje dni ublažil vsled posredo-vanja velesil ter se ni bati nepo-sredne vojne. Pri Krešni-Zepi je bilo baje 500 Turkov z dinamitom ubitih.

— Državnim tajnikom v Vatikanu bo izvoljen kardi-nal Gotti. V tem slučaju postane Rampolla prefekt »Propaganda fide«.

— Venezuelanski vladi so poslale velesile svoje tirjatve. Nem-čija tirja 1.417.309, Zedinjene države 10.900.000, Angleška, 2.500.000 Fran-coska 16.040.000, Italija 8.500.000 in Belgija 3.093.800 dolarjev.

Misli ob 40-letnici ljub-ljanskega „Sokola“.

Pred vsem nas navdaja misel, kako to, da sokolska ideja v Slovencih doslej še ni pridobila za se množice,

mase; od kod dejstvo, da se sokolske zastave oklepajo pri nas samo nekater-niki, dočim bi moralo slovensko sokol-stvo danes v primeri s češkim šteti najmanj 13.000 mož?

Temu vprašanju odgovarja misel, da v nas nedostaje rodoljubja, tistega iskrenega, nesebičnega rodoljubja, ki temeljito strokovno izobrazbo izkoristi ne samo za lastno dobrobit, temveč vsopredno in v prvi vrsti za blaginjo narodovo. To velja zlasti o inteligenci slovenski, ki razumeva ali bi vsaj mo-rala razumevati težavni položaj sloven-skega rodu, pa vzlic temu — ničesar ne stori, da bi ta položaj po svojih najboljših močeh skušala ublažiti. Naša inteligenca se nam vidi po veliki ve-čini, kakor zastrupljena z nekimi ko-zmopolitskimi nazori, ki so bogvedi na kak način našli pot v naš revni narod ter pomorili nalik strupeni rosi vsa plemenitejša narodna čutila v sreih celih generacij. Vse narodno-politične težnje se jim vidijo strašna neumnost, ki jo utegne izigrati le še kak idealno navdahnjen osliček; pameten človek skrbi v prvi vrsti za — svoj žep in svoj želodec. Z ljudmi takih naziranj je težko polemizovati. Kaj naj potem rečemo o češkem narodu, ki nas s svo-jim gmotnim in duševnim bogastvom tako visoko nadkričuje, a vse to svoje bogastvo stavlja v službo na-rodovo!

Kako naj od te inteligence, ki je poklicana v vodstvo naroda, ki pa za ta narod nima srca, zahtevamo, da bi se zanimala za abstraktne pojme kakor je zanj sokolska ideja, da bi prouča-vala to idejo in se je končno — okle-pala. Resnično, intenzivno sokolsko delo poedincev gre pri nas samo za tega voljo tako počasi od rok, ker je razumništvo nezavedno, narodno-indi-ferentno, pa tudi indolentno. Množico narodovo bi bilo naglo dobiti na svojo stran, ko bi bilo dovolj učiteljev in vo-diteljev. Kaj pa nam koristi množica, če ne moremo za vsakih šest mož po-staviti učitelja, voditelja? Kaj pre-more množica, če ž njo ni inteli-gence?!

Inteligenca slovenska po veliki večini nima zanimanja za sokolsko idejo, ker je ne pozna in obratno — ne pozna sokolske ideje, ker se ne za-nima zanj, ki ji je ljubezen do rodu — mati. Koliko štejemo v naših vrstah srednješolskih profesorjev, ljudskošolskih učiteljev, državnih in de-želnih uradnikov, I U in M U doktorjev, trgovcev in industrijev, visokošolcev in akademikov? — Redko so ti stanovi zastopani: največ naših Sokolov pri-pada obrtnemu stanu, pomožnemu oso-bju trgovcev, pomožnemu osebju libe-ralnih poklicev ter delavstvu. In že iz tega slednjega razloga opravičuje mar-sikdo, ki si domišlja, da pripada inte-ligenci, svojo odsotnost. Takemu člo-veku niti ne očitamo borniranosti, am-pak rečemo le: ti govoriš tako, ker ne ljubiš svojega rodu in ker ne poznaš vzvišenosti sokolske misli.

Dokajšna večina slovenskega rodu in to ne ravno priprostega naroda, je mnenja, da je Sokol le v štafazo na rodni veselicam, društvo pa, da pod-pira gimnastični šport poedincev v društvu. Še danes se jim vidi, kakor da je naša telovadba nakaj sila umetnega, kar zamore biti le last posameznikov. Še danes ti ljudje ne vedo, da je te-lovadba po sokolskem sestavu uredba, ki zamore, pa tudi mora po-stati last vsega naroda, zakaj le tem načinom zamorejo njene blago-dejne posledice vplivati ne samo na posamičen organizem, temveč na celo-kupen narodov sestav. Vam li je ne-znano še, kako ravno naša telovadba posredno vpliva na duha, značaj, nra-vnost? Glejte v naše telovadnice in po-kažemo vam primere, kako je prišel telovadnico dečko neokreten, šibkega značaja, lenega duha in krhke nra-vnosti; a danes je zal mladenič, ne-vpogujenega značaja, vedrega duha. Ravno sokolska ideja uči, da se ne omeji samo na mehanično vežbanje telesa, temveč mora s telovadbo ka-ob enem hoditi vzgoja duha in duše.

Mislite si pa sedaj veliko večino slovenskega naroda samih takih mož-značajev, telesnih in duševnih korenja-kov, kje je sila, da bi jih premogla? Narod kakor tak, postane narod kre-pkih mišic pa tudi silnega duha in zdrave duše. Tak narod se ne vda lenobi, ne zapade letargiji, zahoče se mu napre-j v svobodo, v zlato bodočnost. Vse nje-govo delo, vse mišljenje skuša doseči ta cilj; le tak narod pa je vreden tega cilja.

Mislimo si nadalje, da je ravno slovenski kmetovalec, slovenski obrtnik in trgovec zdrav po duši, krepak po telesu; — kje je najti objestnega tujca, da bi zamogel le samo en dan od-jedati kruh domačinu bistrega vida, zdravega uma?

Naša pot vodi torej končno do gospodarske in duševne osam-svoje slovenskega rodu, kar pomeni toliko, kakor zmaga slovenskega nad tujim življenjem. Misel na to zmago nas bodri v delu našemu.

Razumniki, zdramite se! V naše vrste, ako vam je mari sreča narodova. Vidite, da sokolska misel ni samo ab-strakten pojem, temveč pozitivna delo, katero ne more ostati brez vspeha.

Ako ste iskreni rodoljubi ter se vam znani cilji in smotri sokolskega dela, tedaj vas ne more zadrževati no-bena ovira, nobena sila, da se ne bi vi posvečevali temu delu. Ako tega ne storite, a vzlic temu pravite da ste ro-doljubi, potem vam prav po sokolski odkritosrečno povemo, da lažete, lažete okolici svoji, pa samemu sebi!

Dnevne vesti.

V Ljubljani. 22 septembra.

— **Osebnosti.** Sodni taj-nik Ivan Kavčnik je imenovan sodnim svetnikom za Ljubljano.

Opatov praporščak.

Zgodovinska povest. — Spisal F. R. VIII.

Vizitacija opata Angelusa je pač spravila na dan, da so se v zatiškem samostanu godile nečuvne nečistosti, da se je tam živelo razuzdano in nemoralno, ali proti opatu Albertusu se ni dalo s tem ničesar opraviti. Albertus je bil stvar spretno zasukal in je vse nerednosti izkoristil v svoj prid, češ, prav zato so ga tožili, ker je hotel v samostanu napraviti red in menihe prisiliti, da žive primerno svojemu zvanju.

Vizitator Angelus je bil sicer prepričan, da zatiški opat ni tako nedolžen, nego da ima obilo grehov na svoji vesti, ali sprevidel je, da sedaj proti njemu ničesar ne opravi in zato se je zadovoljil s svečanostno obljubo, da spravi Albertus samo-stansko gospodarstvo v red, da bo odslej skrbno in vestno upravljal samostansko premoženje in strogo pazil na red v samostanu. Opat Al-bertus je vse to rad obljubil.

Vizitacija se je končala s tem, da je opat Angelus novi šklicali vse menihe v refektorij. Očital jim je

ostro vse njihove grehe in grdobije in jim končno vsem skupaj naložil primerno pokoro.

— Ali ima kdo še kaj pripom-niti? je naposled vprašal vizitator, med tem, ko je njegov tajnik že spravljal svoje zapiske.

Sedaj je stopil izmed menihov mlad bled mož, Hugon Alba, in mirno in skromno dejal:

— Jaz prosim nekoliko posluha.

— Govori!

— Milostni gospod opat, ste se zanimali za samostansko premoženje in za samostansko gospodarstvo in za nimali ste se tudi za nas nevedne slu-žabnike Gospodove. Naloženo pokoro opraviš tudi jaz, dasi sem nedolžen na vsem tem, kar ste nam očitali. Prosil bi pa, milostni gospod opat, da bi se poučili tudi o željah in po-trebah in o morebitnih pritožbah kmetkega naroda, ki spada pod samostan.

Vsi navzočniki so bili vidno iz-nenadeni, tudi vizitator, kajti niko-mur ni prišlo na misel, da bi se le v sanjah zmenil za želje kmetkega ljudstva, kaj še za njegove pritožbe.

— Ali se Vam zdi to tako po-trebno, da me morate opominjati?

je porogljivo in zbadljivo vprašal vi-zitator. Kolikor sem videl, so kmetje lahko prav zadovoljni.

— Zunanost moti, premilostni gospod opat, je pripomnil Hugon Alba skromno, a odločno. Kmetje niso zadovoljni, posebno ne s samo-stanom.

— Ne? Lejte si! No, če niso za-dovoljni, se jih pa lahko pripravi do zadovoljnosti! Saj v gozdu še rasejo leskovke in te so izvrstno zdravilo za kmetosko nezadovoljnost, sicer pa so v samostanu tudi prav obširne ječe, kjer bi te ljudi kmalu obšla potrebna zadovoljnost. Tako se je rogal opat Albertus in s temnimi pogledi motril neustrašno pred njim stoječega Hugona.

Tudi opat-vizitator ni bil prija-telj kmeta. Bil je velikaš, ki je kmeta zaničeval in ž njim delal kakor z živino. Bil je v tem oziru enih misli z opatom zatiškim. Gra-ščaki in samostani so v tistih časih kmeta strahovito tlačili in izsesavali in zatiški samostan se je med njimi posebno odlikoval.

— Morda nam pa ti lahko po-veš, kaj kmetje pravzaprav hočejo? se je vizitator obrnil do Hugona.

Tako vsaj spoznam, če je res po-trebno tudi kmete zaslišati.

— Potrebno bi bilo, Vaša milost, jako potrebno, je dejal Hugon Alba. Naš slavni red je prišel kot apostol miru in kot posredovalec kulture v te kraje in pridobil si je velikih za-lug. Naši predniki so prej divje ljudstvo teh krajev seznanili z nauki Izveličarjevimi in jih pripravili do kristijanskega življenja. Naši pred-niki so delali pota, so obdelavali polja, so učili ljudstvo gospodariti. Toda čim bolj se je množilo samo-stansko premoženje, toliko bolj se je naš red odtuševal svojemu po-klicu. Danes ni naš red več učitelj in dobrotnik ljudstva, danes smo podobni mrčesu, ki razjeda sadno drevje.

— Ti nesramnež, je zakričal opat zatiški in ves razjarjen planil izza mize. Kako se drzneš kaj ta-kega ziniti?

— Pustite ga govoriti, je dejal vizitator.

— Kako se drznem kaj tacega govoriti? je dejal Hugon Alba. Za-pisano je: Ljubite resnico, hčerko božjo. Naj se zgodi z menoj kar-koli, resnica mora na dan. In če me

zadene za moje besede največja ne-sreča na zemlji, to vendar vem, da bom pred Bogom zanj pošten.

— Torej povej, kar imaš pove-dati, se je nejevoljno oglašil vi-zitator.

— Naš samostan je največja ne-sreča za ljudstvo. Kmet dela, kakor živina, žanjemo pa mi, ki ničesar ne delamo. Samostansko premoženje je veliko. Ko bi mi živeli kristijanski, bi lahko več kakor polovico razde-lili med ubožce. A tu živimo po-tratno in razuzdano —

— Prej si pa rekel, da nisi kriv tistih grehov, ki sem Vam jih očital, ga je prekinil vizitator.

— Storil nisem nobenega ta-kega greha, a kriv sem vendar, ker sem molčal in gledal, kar se je pred mojimi očmi godilo. Resnica pa je, da v samostanu živimo potratno in razuzdano, med tem ko kmet vešas še za sol nima. In samostan tirja od svojih kmetov več dela in večje de-setine, povrh pa izsiljuje še iz njega denar za odpustke, za maše in oče-naše in gorje umirajočemu človeku, ki ima kak zlat pri hiši — na smrtni postelji ga straše s hudičevimi pek-lom toliko časa, da mu vzamejo,

Davčni pristav Ignacij Perhavi je imenovan davčnim kontrolorjem; rudarski pristav v Ljubljani Oton Brunnbauer pa rudarskim komisarjem.

Falsificirane izjave.

»Slovenec« uredništvo je naročilo duhovnikom, naj izposlušajo pri klerikalnih občinskih odborih izjave za splošno in enako volilno pravico in naročilo jim je, naj pošljejo te izjave zanesljivo tako, da jih »Slovenec« lahko priobči še predno se snide deželni zbor, namreč v soboto in ponedeljek. Klerikalci so gojili sladko nado, da bo odmev njihovega poziva sijajna manifestacija, da se oglasi nekaj sto občin, a ta sladka nada je žalostno splavala po vodi. Došlo je le jako malo izjav, a še glede teh smo danes prepričani, da je med njimi mnogo falsificiranih. Že včeraj smo priobčili brzojavko več občinskih odborikov turjaških, ki so konstatirali, da občinski odbor turjaški sploh ni sklenil nikake izjave za splošno in enako volilno pravico in da je tudi ni mogel skleniti, ker ni imel seje. »Slovenec« je torej sleparil javnost in da bi mogel slepariti, je falsificiral izjavo. Pa turjaški slučaj ni edini. V sobotnem listu je imel »Slovenec« tudi telegram iz Studenca, da je ondodni občinski odbor sklenil resolucijo za splošno in enako volilno pravico. Resnica pa je, da občinski odbor v Studencu že dva meseca ali več ni imel nobene seje in tudi zadnji teden ne; resnica je torej, da občinski odbor v Studencu ni sklenil nikake izjave, da je »Slovenec« tudi v tem slučaju sleparil javnost z navadno falsifikacijo. In vzpričo takih sramotnih sleparstev naj nižje vrste se predrzne »Slovenec« pisariti, da »ljudstvo govori«. »Ljudstvo« ničesar ne govori, le »Slovenec« in njegovi duhovniki sleparijo. Včeraj se »Slovenec« že več ni upal pisariti, da so občinski odbori sklenili izjave, nego pravi, da so mu nekatera županstva poslala izjavo. Mogoče je že, da je kak za bit klerikalni župan podpisal izjavo, ker je to od njega zahteval fajmošter, ne da bi vedel, kaj podpisuje, ali župan še ni občinski odbor. Kakor se vidi, so klerikalci uprizorili veliko sleparijo, kakršne bi se sramovala vsaka poštna stranka. Prosimo vse somišljenike, naj nam tudi iz drugih občin sporoče, če je imel dotični občinski odbor sejo in je sklenil dotično izjavo, ali če je »Slovenec« sleparil.

Značilna peticija.

Na deželni zbor je došla danes naslednja peticija: »Št. 139. Slavni deželni zbor vojvodine Kranjske! Podpisani občinski odbor je v svoji seji dne 20. septembra 1903. sklenil, naprositi slavni deželni zbor vojvodine Kranjske, da ne spremeni volilnega reda v deželni zbor kranjski in deželnega reda v smislu

kar ima. Ljudstvo nas kolne in mi smo to zaslužili.

Med zbranimi menihi je nastala velika nevolja. Gnetli so se okrog Hugona, mu ugovarjali, dvigali pesti in ko bi jih ne bila oba opata brzdala s pogledi, bi bili Hugona gotovo pobili.

Ta pa je stal mirno in ponosno sredi razljučenih množice in ji z močnim glasom zaklical:

— Bog mi je priča, da sem še premalo povedal. Samostan izkorišča kmeta, menihi zapeljujejo kmetске žene in hčere v nečistost, in ko bi Bog poslal ogenj in žveplo nad ta samostan, bi bila to zaslužena kazen. Zato pa Vas prosim, premlodni gospod opat, poskrbite, da se menihi zopet posvetijo svojemu zvanju in da nastanejo druge razmere.

— To se zgodi, moj zgovorni sinko, je dejal vizitator in obrnivši se do zatiškega opata pristavil: Za sedaj pa blagovolite poskrbeti, da se tega vročkrvnega mladeniča spravi v trdno in varno ječo. Ob kruhu in vodi ga bo že minila sedanja obsedenost in potem se pomenimo dalje.

splošne in enake volilne pravice, ker enaka in splošna volilna pravica ni želja ljudstva. Rova, 20. septembra 1903. (L. S.) Jerman, župan, F. Stare, Peregrin Rode, Miha Zupanc, Peter Svetlin.

Kurnik za žurnaliste!

Nova deželnozborna dvorana je bogata in sijajna, da jo je veselje pogledati in gospodje poslanci bodo lahko široko in komodno sedeli, tako da bo oče Pakiž prav lahko »akul žvota v aržeta« prišel. Toliko slabše pa je preskrbljeno za žurnaliste, torej za tiste ljudi, ki so vendar glavni pomočniki deželnega zbora, za tiste, ki obveščajo volilce o dogodkih v deželnem zboru. V vsakem parlamentu na svetu se poskrbi pred vsem za žurnaliste, saj imajo ti najnapornejše delo, samo v kranjskem deželnem zboru se je nanje na zadnje mislilo. Za žurnaliste se je odločil kurnik, za tiste, ki hodijo k sejam zijala prodajati, pa udobne in prostorne galerije. V Ljubljani imamo tri dnevnike, ki so redno v deželnem zboru zastopani, poleg tega še polno družih listov — a za vse žurnaliste se je določil kurnik, ki ni nič večji kakor kak stranišče. Za vse žurnaliste je določena ena sama mizica. Nikari misliti, da je to poštena miza, to je nekak »Rauch-tischchen«. Povrh je prav pred kurnikom za žurnaliste napravljen še nekak grb, menda zato, da bi žurnalisti prav zanesljivo ničesar ne videli. Ta kurnik je naravnost škan-dal, kaj takega na celem svetu ni dobiti. Za danes se omejujemo na konstatiranje tega fakta, če pa se do prihodnje seje ne poskrbi primerno za žurnaliste, bodo ti tudi vedeli, kako jim je nastopiti.

Deželni dvorec.

V današnji seji deželnega zbora je deželni glavar navedel natančne podatke o zgradbi novega dež. dvorca. Stroški so znašali okroglo 900 000 K. Kdo je izvršil posamična dela in za kako ceno, navedemo jutri, za danes le omenjamo, da je krasni meblem deželnozborna dvorana oskrbela firma J. Naglas.

Učiteljske vesti.

Izprašana učiteljska kandidatinja gospica Marija Brolihova je provizorično nastavljena v Vrabčah v kočevskem okraju.

„Dramatično društvo“

nas je naprosilo, da naznanimo vsem diletantovskim gledališkim družbam in društvom na deželi, da se od začetka sezone ne izposojajo iz gledališke garderobe kostumi pod nikakimi pogoji ter da je možno dobiti igre iz repertoira slovenskega gledališča le v prepisu, ne pa v originalu. Slovenska »Talijsa« pa se dobiva pri L. Schwentnerju v Ljubljani.

Slovensko gledališče.

Na razna vprašanja, zakaj se začne sezona šele 1. oktobra in ne, kakor prejšnja leta, že koncem septembra, nam javlja odbor »Dramatičnega društva«, da se zgodi to le vsled odredbe deželnega odbora, ki je zavaroval gledališče od 1. oktobra nadalje. Lože je prepustil deželni odbor »Dramatičnemu društvu« tudi letos za običajno odškodnino. Narodila na lože sprejema dnevna blagajničarica v Šešarkovi tabakarni. Sezona se otvori s francosko veseligr, v kateri nastopi skoraj ves dramski ensemble. Ker so se nabavile tekom požitno tudi razne, jako lepe nove dekoracije (kulise, prospekti in nastavki), pridobi letos tudi zunanja oprema drame in opere.

— **Požar.** V Stanežiču je 6. t. m. jelo goreti v podstrešju hiše Ivana Pavliča. Ogenj je uničil podstrešje, nekaj pohištva in sena. Škoda znaša okoli 1000 K in je z zavarovalnico pokrita.

— **Iz Moravč** se nam poroča: Kakor opazujemo, se nekateri v tujni živeči gospodje jako zanimajo za spomenik, kateri se namerava prihodnje leto postaviti našemu rojaku in duševnemu velikanu baronu Vegi. Danes je bil tu g. Bezeljak, c. kr. major iz Dunaja. Gospod Fridolin Kavčič, c. kr. stotnik na Dunaju, kaj marljivo vabi svoje gg. tovariše, da bi prispevali za tako vzvi-

žen namen, za spomenik neumrlemu sinu ubožnih slovenskih starišev. Naša ponižna prošnja in srčna želja je, da bi tudi v domovini živeči Vegovi častilci posnemali Vegovega biografa g. Kavčiča; kajti le na ta način bomo mogli doseči svoj namen.

— **Uboj.** Alojzij Boje in Anton Perše sta 16. t. m. napala v Dulah Frana Gregorčiča iz Dolenjske kolmi. Gregorčič, ki se ni mogel braniti, je dobil na glavo tako močan udarec, da mu je počila čepinja in da je 18. t. m. umrl. Oba napadalca so orožniki prijeli ter ju izročili sodišču v Mokronogu.

— **Zakonska Bratuša nedolžna.** Opetovano smo se že bavili, zlasti v zadnjem času o zagonetnem kriminalnem slučaju Bratuša. Poročali smo, da so v novomeškem okraju nedavno tega prijeli mlado deklico, ki je zatrjevala, da je hči v Mariboru v zaporu se nahajajočih zakonskih Bratuša. Ta trditev se je izkazala kot resnična. S tem je stopila ta zadeva, o kateri se je že toliko pisalo, v velesenzacionalni stadij, sodišče pa je bilo postavljeno pred nenavadno zagonetko. Kakor je znano, je bil pred dvema letoma prijel čevljar Bratuša iz Majšperga, ker je bil na sumu, da je umoril svojo hčerko, katero so že tri tedne pogrešali. Pri hišni preiskavi, katero je sodišče odredilo, je našla komisija v neki skrinji krvavo hčerkino obleko, v peči pa skoro zgorele kosti, o katerih so izvedenci trdili, seveda ne s popolno gotovostjo, da so človeške. Bratuša je nato pred sodiščem izpovedal, ne da bi njegova žena, kojoj so tudi zaprli, ugovarjala, da je nekega dne našel svojo ubogo hčerko v gozdu onemoglo; ker je bila že tako oslabela, da bi itak ne mogla več dlje časa živeti, jo je zaklal in jo nesel domov. Domov prišedši sta mrtvo truplo skupno z ženo razkosala v pet delov in jih spekla v peči. Nato sta to pečeno meso tudi povžila. Tej izpovedi je sodišče, dasi je nosilo na sebi pečat neverjetnosti, verjelo tem bolj, ker je bilo več takih momentov, iz katerih se je upravičeno smelo sklepati na resničnost Bratuševe izpovedbe. Zakonska Bratuša sta bila na podlagi tega priznanja spoznana krivim ter obsojena na smrt na vešalih. Cesar pa ju je, dasi se tega ni pričakovalo, pomilostil v dosmrtno ječo. — Preteklo soboto se je sodišče v Mariboru na novo bavilo s tem zagonetnim slučajem. In izkazalo se je jasno, da je bila ona grozovita izpoved čevljarja Bratuše le izrodek razgrete in bolne domišljije. Pokazalo se je, da krina dekletovi obleki ni bila človeška, ampak svinjska, in da tudi ožgane kosti v peči niso bile človeške, marveč svinjske. Kri je prišla na obleko, ker je Bratuša na skrinji, v kateri je bila shranjena, nekaj časa preje zaklal svinjo in meso te svinje je nato pekel v peči, kjer so našli potem že ogorele kosti, katere so izvedenci smatrali za človeške. To so pač morali biti izborni izvedenci, ki so tako imenitno umeli ločiti človeško kri od svinjske in človeške kosti od svinjskih! Vsa čast takim izvedencem. Tudi Bratuša je sedaj priznal, da ni umoril svoje hčerke. Na vprašanje, zakaj si je izmislil take grozovitosti, je odgovoril, da so ga v to prisilile dolžitve in sumničenja, katerim se ni mogel z dovoljnimi argumenti upreti, in da se je vsled tega udal misleč, da je boljše trpeti ne dolžno na tem svetu, kakor pa na onem. Iz tega bi se dalo sklepati, da so one grozne izmišljotine bile deloma tudi plod sugestije! Zakonska Bratuša sta bila, ko se je izkazala njiju nedolžnost, oproščena. Bratuševa žena je bila takoj izpuščena iz zapore in je odšla na kliniko v Gradeo, ker je v ječi zbolela na obeh. Bratušo samega pa so še pridržali v zaporu, ker bo se moral še zagovarjati radi obrekovanja svoje žene, katero je dolžil, da mu je pomagala pri umoru hčerke. Tako se je torej končala ta senzacionalna afera! Radovedni smo, ali bodo sedaj one nemški častniki karnevalne hijene, ki so svoje dni na najpoddoljši in najnesramnejši način blatili in zasramovale cel slovenski narod baš z ozirom na ta slučaj imele toliko čuta dostojnosti in časti v sebi, da bodo preklicale in obžalovale ona nečuvna brezstidna obrekovanja, s katerimi so sčiničnim zadovoljstvom slikale slovenski narod kot roki surovih kanibalov, da so se neuki ljudje kar zgrajali pred nami — barbari! Torej vi nemški listi, ki ste nas Slovence zasramovali na vsa usta — brez pouda,

ako imate le še iskrico časti v sebi, dajte nam zadoščenja za te podle neosnovane žalitve! Toda naš apel bode najbrže ostal zaman! Ljudje okoli »Deutsche Wache«, »Marburger Zeitung«, »Grazer Tagblatt« itd., katere navdaja samo brezmejna mržnja do vsega, kar je slovensko, so že zdavna zgubili vsak čut poštenosti in dostojnosti!

— **Nov motorski mlin.** V Podtaboru v kočevskem okraju namerava posestnik Jernej Pogorelec zgraditi nov mlin z bencin motornim obratom. O prošnji o stavbenem dovoljenju se bode komisijonelo razpravljalo 26. t. m. na licu mesta.

— **Iz Novega mesta** se nam piše: V nedeljo 20. t. m. zasvrala nam je naša godba nekaj prav lepih komadov. Med drugimi koračnico »Ne udajmo se«, katero je zložil odlični naš glasbenik g. Parma — kateremu tem potom čestitamo! Godba je igrala to skladbo z vso preciznostjo, za kar gre v tem oziru pohvala našemu vrlemu kapelniku gospodu Emeršiču.

— **Iz Rajhenburga** se nam piše: K dopisu, ki je izšel v št. 215. pod zaglavjem »Izgled zavednosti« je treba še pripomniti, da je naš klerikalni župan Presker naročil od celjskega Rakuscha ne morda kako navadno tehtnico, nego veliko cestno tehtnico, na kateri se tehtajo velike reči, vozovi, živali itd. Za to že naročeno vago štela bode občina 1600 K — torej lepo svoto. Ali ni sramotno, da katoliško narodni župan take reči naroča pri tako strupenem sovražniku, kakor je celjski Rakusch.

— **Predzren tat.** Včeraj popoldne utihotal se je zloglasni tat Ivan Pavlič iz Kosev v klet trgovca Antona Staculca v Šelburgovih ulicah, odprl s silo vrata in ukradel iz kleti dve šunki, dve steklenici vina in kos sira. Trgovec Staculc je tatvino takoj opazil in je tata sam zasledoval. Na Valvazorjevem trgu ga je dohitel in prijel, tat pa se mu je iztrgal iz rok in mu ušel. Ljudje so videli, da se je Staculc ruval s tatom, pa nihče mu ni prišel na pomoč, da bi bil tatu obdržal. Pavlič je pustil v Staculcovih rokah havelok in je zbežal. Pod havelokom je imel v torbici ukradeni sir in polico, šunko je bil že neke v Gradišču spravlil. Pavlič ima na vesti več tatvin, med tem tudi ono pri trgovcu Miklavcu v Špitalskih ulicah in ga policija in žandarmerija zasledujeta že dlje časa, pa ga ne moreta dobiti v pest.

— **Romarski vlak.** Včeraj popoldne pripeljalo se je v Ljubljano 500 romarjev iz Palestine. Romari so bili iz Tirolskega, Bavarskega in Württenberskega.

— **Pod vozom.** Hlapcu Andr. Podgorniku v Vojskem pri Idriji so se splašili konji in je on padel pod voz. Kolesa so mu šla čez obe nogi in čez glavo. Obe nogi ima zlomljeni in na glavi je težko poškodovan. Ponesrečenca so pripeljali v deželno bolnico.

— **Male tatvine.** Hlapcu Alojziju Dernovšku v Metelkovih ulicah št. 27, je v noči od 21. na 22. t. m. neznan tat ukradel iz hleva dva suk-njiča, hlače, telovnik, klobuk in srajco, v vrednosti 30 K. — Hlapcu Blažu Kregarju na Radeckega cesti št. 1, je odnesel tat iz hleva visoke črevlje, vredne 20 K in telovnik.

— **Pobegnil** je dne 12. t. m. od dela na Sv. Petra cesti prisiljenec Ivan Sever iz Košane, v političnem okraju postojnskem.

— **Zaprli** so prodajalko peska Marijo Kebrovo iz Podmolnika, katere je na sumu, da je pri prodajanju peska po hišah kradla.

— **V Ameriko** se je odpeljalo danes ponoči z južnega kolodvora 70 Kranjcev in 50 Hrvatov.

— **Iz Amerike.** Danes zjutraj se je pripeljalo iz Amerike 30 oseb. Došleci so bili vsi po več let v Ameriki in so prišli sedaj nazaj obiskat svoje sorodnike.

— **Izgubljene in najdene reči.** Slučajna Marija Štefer v Nunskih ulicah, je izgubila včeraj na poti po Nunskih ulicah in po Kongresnem trgu denarnico, v kateri je imela okoli 12 kron denarja, 4 svetinje in rožni venec. — Kuharica Marija Osolin na Karlovske cesti št. 30, je izgubila na poti od Starega trga, po Mestnem in Pogačarjevem trgu in po Šolskem drevoredu črn svilaat dežnik. — Franc Zajc, sprevednik v pokajo, stanujoč na Sv. Petra cesti št. 52, je našel danes zjutraj na južnem kolodvoru denarnico z manjšo svoto denarja.

— **Koncert.** Danes koncertu-jeta v restavraciji pri »Črnem orlu« v Gosposki ulici št. 3 akordeon-virtuoz Renci in Turco. Začetek ob 8. uri. Vstop prost.

— **Hrvatske vesti.** Nova cerkev v Krapini je dogotovljena in bo posvečena 27. t. m. — Telefon v Novi. V primorskem

mestecu Novi, kjer se je pred nekaj dnevi otvorila telefonska zveza, je zaznamek abonentov tiskan samo v madjarskem in italijanskem jeziku, kar je obudilo splošno ogorčenje pri abonentih. — Obletnico bitke pri Senkoviču in Bandin. Odžaku je slavil včeraj pešpolk št. 78 v Oseku. — Nevaren samomordilec. V Zagrebu se je mlad zakonski mož obesil na strop, vzel meč v roke in mahal z njim okoli sebe, da bi ga nihče ne mogel rešiti. Ljudje na dvorišču so to zapazili in hiteli v sobo, a nihče se ni upal oboroženemu samomordilcu se približati. Šele kose je onesvestil, prerezali so vrvice. Ko je pa nesrečnež zopet ulovil nekaj sapa, zgrabil je na tleh ležeči meč in zapodil vse navzoče iz sobe, hoteč še enkrat poskusiti s samomordom. K sreči sta prišla dva stražnika, ki sta moža spravila v bolnico. — Smrtna obsodba. Na smrt je bil obsojen brivski pomočnik Ivan Mijatović iz Novih Karlovcev, ker je ubil kmeta Ivana Plavšina s sekuro in mu potem vzel 70 K. — Zabrana javna skupščina. Kr. kotarska oblast je zabranila javno skupščino v Valpovu, češ, da se smejo obdržati skupščine samo ob delavnikih. — Most čez Dravo pri Dolnjem Moholcu. Danes si je ogledala komisija mesto, kjer se bo gradil most. Z delom bodo pričeli pričetkom prihodnjega leta.

* Najnovejše novice.

Demonstracije zoper grofa Štefana Tiszo so se primerile v Vel. Varadinu pri konjski dirki. Zvečer so demonstrantje razbili vsa okna na grofovem stanovanju. — Bombo so našli v vojašnici 23. polka v Suboti. Bomba je bila tako močna, da bi bila raznesla celo vojašnico. — Pisatelj Ibsen je neozdravljivo bolan. — Ustrelil se je v Belgradu gardni nadporočnik Milovan Georgjevič, ki se je hotel poročiti z ločeno ženo bivšega vojnega ministra Vašiča, kar pa so mu sorodniki branili. — Cesar je podaril za pogorele v Monaszterzyski 6000 K. — Zgorela je vas Kravjan v Čipškem komitatu. Zgorel je tudi neki starček. — Muzikalični cesar. Nemški cesar je sprejel koroškega glasbenika Koschata, hvalil njegove napeve ter mu je tiho zabrenčal neko melodijo. — Samomor — cele rodbine. Trgovec Ernest Schmidt je skočil s svojo ženo in tremi odraslimi hčerkami v jezero pri Monakovem.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 22. septembra. Polslanska zbornica bo jutri najprej razpravljala o cesarski naredbi glede podpor oškodovancem.

Dunaj 22. septembra. Ministrski predsednik Körber je bil danes zopet v avdijenci pri cesarju. V nemških političnih krogih se trdi, da so te avdijence v zvezi z novo ministrsko krizo. Khuen-Hedervary skuša namreč izposlovati izjavo, ki naj bi ublažila cesarjev armadni ukaz. Temu se upira Körber, češ, da bi v slučaju take izjave imel v parlamentu vse Nemce proti sebi. Tudi Khuen-Hedervary je bil danes pri cesarju v avdijenci in bo popoldan še enkrat sprejet.

Dunaj 22. septembra. Nemški nacionalci so deželnemu maršalu sporočili, da jih zaradi postopanja deželnega odbora proti posl. Völku in proti mestu Št. Pölten ne bo več v deželni zbor nego da bodo vstrajali v abstinenici.

Dunaj 22. septembra. Deželni zbor je sklenil izračti cesarju zahvalo za znano armadno povelje.

Belgrad 22. septembra. Pri volitvni narodno skupščini je bilo izvoljenih 80 zmernih radikalcev, 65 neodvisnih radikalcev, 15 liberalcev in eden socialist.

Belgrad 22. septembra. Ker so volitve v skupščino končane, je ministrstvo odstopilo. Novo ministrstvo sestavi skoraj gotovo Sava Gruič.

Belgrad 22. septembra. Turški poslanik Fethy-paša je skušal pridobiti Srbijo za alijanco s Turčijo ali da ostane v slučaju bolgarsko-turške vojne neutralna.

London 22. septembra. Vlada je poslala pet vojnih ladij v Solun.

Borzna poročila.		
Ljubljanska		
„Kreditna banka“ v Ljubljani.		
Dnevni kurzi dunaj. borze 22. septembra 1903.		
Dolžnostni papirji.		
	Denar	Blago
100% majeva renta	99 35	99 55
100% srebrna renta	99 30	99 50
100% avstr. krona renta	99 80	100 —
100% zлата	119 25	119 45
100% ogrska krona	96 50	96 70
100% zлата	117 —	117 20
100% posojilo dežele Kranjske	99 75	100 75
100% posojilo mesta Spljete	100 —	—
100% bos. herc. žel. pos. 1903	99 15	100 15
100% češka dež. banka k. o.	99 60	99 80
100% zlat. pis. gal. d. hip. b.	99 60	99 70
100% pešt. kom. k. o. z	101 —	101 30
100% pr.	105 10	105 40
100% zlat. pis. innerst. hr.	101 —	102 —
100% ogr. centr.	100 —	101 —
100% deželne hranilnice	100 —	100 30
100% zlat. pis. ogr. hip. b.	100 —	100 30
100% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	100 —	101 —
100% češke ind. banke	100 25	101 25
100% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98 50	98 50
100% dolenskih železnic	99 —	99 50
100% juž. žel. kup. 1/2 1/2	302 —	303 —
100% av. pos. za žel. p. o.	100 10	101 10
Srečke.		
Srečke od leta 1854	170 —	179 —
" " " 1860 1/2	181 —	183 —
" " " 1864	243 —	246 —
" " " 1865	153 25	155 25
" " " 1866	287 —	293 —
" " " 1867	277 —	281 —
" " " 1868	259 —	263 —
" " " 1869	81 —	85 —
" " " 1870	117 —	118 —
" " " 1871	18 60	19 60
" " " 1872	438 —	443 —
" " " 1873	83 —	87 —
" " " 1874	77 —	81 —
" " " 1875	70 —	72 50
" " " 1876	53 —	53 80
" " " 1877	26 75	26 75
" " " 1878	68 —	72 —
" " " 1879	76 —	80 —
" " " 1880	485 —	495 —
Dolžnostni papirji.		
100% južne železnice	79 —	80 —
100% državne železnice	641 75	642 75
100% avstro-ogrsko bančne del.	1565 —	1574 —
100% avstr. kreditne banke	637 50	638 25
100% ogrske	695 —	697 —
100% živnostenske	260 50	261 50
100% premogokop v Mostu (Brux)	645 —	655 —
100% alpske montan	368 —	369 —
100% praške želez. ind. dr.	1644 —	1654 —
100% Bima-Muranyi	441 50	442 50
100% Trboveljske prem. družbe	378 —	380 —
100% avstr. orožne tovr. družbe	348 —	350 —
100% češke sladkorne družbe	147 —	150 —
Valute.		
C. kr. cekin	11 35	11 40
20 franki	19 03	19 06
20 marke	23 47	23 53
Sovereigns	23 94	24 —
Marka	117 32	117 50
Leški bankovci	95 —	95 20
Rubli	263 —	263 75
Dolarji	4 84	—

Žitne cene v Budimpešti.		
dne 22. septembra 1903.		
Termin.		
Pšenica za oktober	za 50 kg	K 7 52
Rž " " april 1904.	" 50 "	" 7 75
" " oktober	" 50 "	" 6 24
Koruzna " april 1903.	" 50 "	" 6 53
" sept. 1904	" 50 "	" 6 13
Oves " maj 1904	" 50 "	" 5 38
" " oktober	" 50 "	" 5 44
" " april 1904.	" 50 "	" 5 72
Efektiv.		
Vzdržno.		

Umrii so v Ljubljani:

Dne 18. septembra: Helena Barl, delavčeva žena, 40 let, Hranilnična cesta št. 6. Morbos Prigihni chron. — Leopold Stibilj, klepar, 60 let, Rožne ulice št. 8, jetika.

Dne 19. septembra: Ana Železnikar, delavčeva hči, 3 1/2 mes., Emonska cesta št. 4, Catarrh. gastro in testin.

V hiralnici:

Dne 21. septembra: Terezija Juteršek, delavka, 69 let. ostarelost.

Meteorologično poročilo.		
Vilina nad morjem 806-2. Srednji aračni tlak 730-0 mm.		
Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.
21. 9. zv.	741 6	12 6 sl. jvzhod
22. 7. zv.	742 7	11 5 sl. szahod
22. 7. zv.	742 9	16 6 sr. jvzh. del. oblak.

Srednja včerajšnja temperatura: 12° 5', normale: 14° 1'. Mokrina v 24 urah: 0 0 mm.

Sprejmejo se

pod jako ugodnimi pogoji

solidni in spretni

zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošljejo pod „zavarovalni potovalci“ na upravništvu „Slov. Naroda.“ (2425—3)

Alojzij Luznik

na Vrhniki pri Ljubljani

preskrbuje dobre harmonije domačega in ameriškega sestava, kakor tudi glasovirje, pianine in pisalne stroje. — Daje se tudi na obroke. Ceniki na zahtevanje 20 brezplačno. 1294

Angeljnovi milo

Marzeljsko (belo) milo.

(972—49)

Zahvala.

Usem p. n. gg. tovarišem in prijateljem, ki so mi čestitali povodom mojega odlikovanja, izrekam najsrčnejšo zahvalo.

Črnomelj, 21. septembra 1903.

A. Jeršinović

(2493) ravnatelj.

Prodaja se

enonadstropna hiša

s špecerijasko trgovino in trafiko ter s precejšnjim vrtom v ljubljanski okolici. Več se izve pri g. Dobnikarju v Spodnji Šiški šte. 96. (2494—1)

Vino!

V občini Vrtoneljo, okraj Buje v Istri, se je letos vinski pridelek izborna obnesel, vina bode dosti in dobro, ker so lege najboljše. Cene so zmerne. (2491—1)

Kdor želi kupiti grozdje ali vino, naj se obrne na podpisane, kateri daje drage volje pojasnila.

Josip Šauro

posestnik vinogradov in vinski posredovalec. Vrtoneljo h. št. 140, okraj Buje v Istri.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Invod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. maja 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri zj. osebni vlak v Trbiž od 1. julija do 15. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 1. uri 40 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago (direktni voz I in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi I. in II. razreda.) — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost (direktni vozovi I. in II. razreda), Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Karlove vane, Heb, Marijine vane, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla čez Selzthal iz Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyr, Linc, Budjevic, Plzen, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prago, Lipskega. — Ob 8. uri 33 m zvečer osebni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 10. uri 43 m ponoči osebni vlak iz Trbiža od 1. julija do 15. septembra, ob nedeljah in praznikih. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zj. iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih. (1719)

Vabilo

rednemu občnemu zboru

„Gremija trgovcev v Ljubljani“

dne 25. septembra t. l., ob treh popoldne

v mali dvorani „Mestnega doma“.

Dnevni red:

1. Prememba pravil.
2. Polaganje računa za leto 1902.
3. Odpis dolga gremijalnega sklada gremijalnemu šolskemu skladu.
4. Proračun za leto 1903 in predlog na pokritje primanjkljaja z dohodki gremijalnega šolskega sklada proti poznejši odobritvi.
5. Raznosterosti.

Ljubljana, dne 17. septembra 1903.

(2445—3)

Za odbor

Leopold Bürger.

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu zrebanju.

v Ljubljani, Špitalske ulice šte. 2.

Zamenjava in ekskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavicje. Eakompt in inkasso menic. Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzlaga. (2975-123)

Promet s čeki in nakaznicami.

sta najbolj koristni **štedilni mili**

za hišno rabo! **Tovarna mila**

Pavel Seemann

Dobivate ju po špecerijaskih prodajalnicah. **Ljubljana.**

Hiša

v najboljši legi, v kateri je trgovina s špecerijaskim blagom, tobakarna in gostilna z žganjetočem, obstoječa že 70 let, v velikem industrijskem trgu na Spod. Štajerskem, se radi visoke starosti posestnice po ceni in pod ugodnimi pogoji proda. Potreben kapital 3—4000 gld.

Ponudbe pod: „Zagotovljena eksistenca 999“ na upravništvu „Slov. Naroda.“ (2495—1)

Janeza Irdine

zbranih spisov

je pravkar izšla prva knjiga:

Bahovi

huzarji in Iliri.

Prezanimiva epizoda iz južno-slovanske zgodovine.

Knjiga, važna za vsakega zavrednega Slovenca.

Cena K 3.—, po pošti K 3.20.

Založil L. Schwentner

v Ljubljani. (174)

!!! Ženitninsko posredovanje !!!

Za vse stanove vsake vere in narodnosti. Za gospodične in vdove, za neoženjene gospode in vdove vsake povoljne starosti. Najstrožja tajnost v vseh slučajih zamjena. Treba se je obrniti zaupljivo po

„Agentie Commerciale“, Dunaj I., Sonnenfelsgasse 19.

V dvajsetletnem obstoju največji uspehi.

(2440—5) **Ravnateljstvo „Commerciale“.**

St. 1134. (2497—1)

Razpis službe nadučitelja-voditelja.

Na III. mestni deški ljudski šoli (na Vrtači) v Ljubljani je izpraznjeno mesto nadučitelja-voditelja.

Pravilno opremljene prošnje za to službo je predlagati običajnim potom na c. kr. mestni šolski svet

najkasneje do 10. oktobra t. l.

Na zakasnele in nezadostno opremljene prošnje se ne bo oziralo.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

dne 19. septembra 1903.

Najnovejše blago

za damska oblačila

in modni barhenti se v vseh kakovostih in največji izbiri prodajajo najceneje pri

J. GROBELNIK-U

Ljubljana

Pred Škofijo I. — Mestni trg 20.

Vzorci se na zahtevanje pošiljajo franko na vse strani. (2487—1)